

sesløse, kunde den Gang vanskelig klare sig uden Hjælp fra andre; han var som Regel henvist til at søge andres Hjælp. Ofte maatte han befatte sig med at tigge; Trygleriet var meget udbredt i den Tid. Færingerne havde den Gang ingen Skibe, ingen Handelsforretninger; de havde slet intet Skibsfiskeri, de havde alene deres Jord og aabne Baade og saa godt som ingen Forbindelse med Omverdenen. Hvorledes er det nu? Ja, nu ser det ganske anderledes ud. Der kan nævnes meget, men det vilde føre for vidt at omtale det i Enkelthederne. Jeg skal kun nævne, at der nu findes 3 Dampskibe og omtrent 120 store Fiskekuttere. De Herrer ville kunne se nogle af disse Skibe her i København for Tiden, og De ville ogsaa kunne se deres Besætninger; de Folk se ikke ud til at have det daarligt. Nu findes der desuden flere mindre Skibe. Færingerne have Part i Hvalfangerstationer, de have Værfter med Skibsbeddinge, de have nogle Fabrikker, Sparekasser, Bank, nogle Mejerier. De have desuden faaet en Mængde Skoler deroppe. Hvad der særlig kendetegner den ny Tid i Forhold til den gamle, er, foruden den rivende Fremgang, Formuernes og Indtægternes relative jævne Fordeling, samt at det er let for enhver, som vil, i Almindelighed at skabe sig en god Stilling og stifte Bo. Formuen deroppe, Kapitalen, om man saa vil kalde det, er bleven brugt til at skaffe Fremgang. Den anvendes i Forretninger, der give den menige Mand Indtægt. Alt dette er netop Følgen af den nuværende fri og gode Ordning. Men skønt vi saaledes ere naaede langt frem, ja meget langt frem, siden vi fik Grundloven og Lagtinget blev oprettet, erkende vi, at vi maa anspænde vore Kræfter for at naa ligesaa vidt i Kultur og Dygtighed som vore Landsmænd hernede. Og det bliver ogsaa nødvendigt for os at anspænde vore Kræfter, naar man tager Hensyn til, hvorledes Folketallet paa Færøerne stadig stiger. Det er nødvendigt for os at fortsætte vor Udvikling. Men jeg mener, at den Udvikling maa vi opnaa ved Sammenhold med Riget og ikke ved at skille os ud. At være os selv nok som i Oldtiden, gaar ikke an længer. Det betyder kun Tilbagegang. Det, at vi have hørt sammen med det danske Rige, har i det hele været til meget stor Fordel for os. Foruden hvad jeg har nævnt, skal jeg omtale, at vi ved at høre til det danske Rige ere blevne delagtige i den Støtte, som Staten yder de smaa i Samfundet. Vi faa Tilskud til Alderdomsunderstøttelsen, vi

have faaet ordnet Forsikring mod Ulykkestilfælde, vi have faaet Tilskud til Sygekasserne, til dem, der lide af Tuberkulose. Særlig skal jeg fremhæve som overordentlig gavnligt, at vi faa Tilskud til Forsikring mod Ulykkestilfælde paa Søen. Tidligere var det saa, at naar Forsørgeren omkom paa Søen, var det ikke alene Tab af den kære, men det var tillige Tab af Forsørgeren, det betød for mange stor Ulykke, for saa vidt ikke privat Hjælp saa ofte traadte til. Som Regel var det økonomisk set et meget stort Tab. Nu er man saaledes stillet, at Staten med Hensyn til det pekuniære yder os den Støtte, som der er Trang til, den har sikret de efterlevende. Jeg kunde blive ved at regne op mangt og meget paa denne Maade, hvor Staten hjælper os til at løfte de Byrder, som vi aldeles ikke vilde være i Stand til at løfte selv.

Separatisterne have peget paa den store Forskel, som der er mellem Forholdene paa Færøerne og her i Kongeriget, og Forskellen mellem den færøske Befolkning og den hernede, og de fremhæve ogsaa den store Afstand, der er mellem Færøerne og Kongeriget. Forskellen er imidlertid ikke saa meget stor, og der er ogsaa taget Hensyn til denne Forskel ved den særlige Repræsentation, som vi have der i Lagtinget. Forskellen i Henseende til Beboerne er heller ikke saa meget stor, vi ere jo alle Nordboere. Og Afstanden mellem Færøerne og Kongeriget er ved Udviklingen af Kommunikationsvæsenet i disse Aar bleven betydelig forkortet — og nu senest ved, at vi have faaet Telegrafforbindelse deroppe, og ved at de enkelte Pladser paa Øerne allerede til Dels og snart fuldstændig ville blive satte i Forbindelse med Telegrafstationen ved Hjælp af Telefonen. Kundskaften til Færøerne er i Stigning, og hvis danske Mænd ville rejse ofte derop, ville de opnaa Kendskab til Færøerne, og man kan ogsaa paa anden Maade opnaa Kendskab til Forholdene deroppe, og vi Færingar ville kunne skaffe os Oplysning om, hvorledes Forholdene ere hernede, ved at søge meget ud, ligesom Fædrene have gjort. Det Besøg, som Kongen, Ministre og Rigsdagsmænd ventelig til næste Aar ville aflægge paa Færøerne, vil sikkert bidrage sit til at fæstne Forbindelsen mellem Landsdelene og bringe os nærmere sammen. Ligesom vor Stilling er historisk, naturlig og hensigtsmæssig, saaledes er den ogsaa ganske værdig. Separatisterne sige, det er uværdigt for os ikke at være selvstændige, ikke at have